

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/277/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203059
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814203059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, p r o t i žalovanej: Z. H., T.. XX.XX.XXXX, XXX XX R. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: 1. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, 93 037 Lehnice 725, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726, 2. Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava o zaplatenie 474,77 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade a vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade trovy konania v sume po 41,24 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 474,77 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 15.06.2009 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.08.2008 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300011161 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 199,16 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 18,26 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatila len sumu 73,03 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky č. 1 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 474,77 eur dňa 14.06.2009. Túto sumu neuhradila ani čiastočne. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v 1. rade uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 474,77 eur s prísl. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 15.16.2009, teda

deň nasledujúci po dni, ktorý žalobca v žalobe označil ako deň na ktorú pripadala po vypovedaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300011161 zo dňa 20.08.2008 okamžitú splatnosť úveru (porov. čl. II žaloby), pričom žalobu na súd podal žalobca až dňa 11.04.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v 2. rade uviedol, že zo žaloby vyplýva, že žalobca si uplatnil okamžitú splatnosť úveru dňa 14.06.2009. Žalobca si mohol svoje právo na súde uplatniť už 15.06.2009, najneskôr však 15.06.2012. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu na súd až 11.04.2014, teda po uplynutí premlčacej doby, preto vznáša námietku premlčania. Odhliadnuc od uvedeného vedľajší účastník poukazuje aj na výšku odmeny za poskytnutie pôžičky. Vedľajší účastník má zato, že dohoda o výške odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 OZ neplatná. Zmluva navyše neobsahuje RPMN, preto sa úver podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou revolvingovom úvere, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámením veriteľa o schválení úveru, kartou klienta, oznámením o zosplatnení, vyjadreniami vedľajších účastníkov a zistil nasledovný skutkový stav:

Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 20.08.2008 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300011161, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámenia o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 20.08.2008. Podľa zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 199,16 eur/6000 Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach po 18,26eur/550 a to v 30 mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba revolvingu bola dohodnutá vo výške 107,67%.

V zmysle bodu 8. zmluvy sa v ďalšom odkazovalo na úpravu obsiahnutú v dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, účastníci zmluvy prehlásili, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 13. zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavreli veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená z slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

Podľa bodu 1.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „Zmluvné dojednania“) tieto vymedzujú vzťahy medzi spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. ako Veriteľom na strane jednej a Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením tejto Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Zmluva o RÚ“).

Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. (bod 2.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 2.2 § 2 Zmluvných dojednaní Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi.

V zmysle bodu 3.1 Zmluvných dojednaní celková výška úveru bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. Celková výška úveru je spolu s úrokmí splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

Podľa bodu 5.1 Zmluvných dojednaní za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Podľa bodu 5.3 Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (revolvingu) predstavuje úročenie úveru (revolvingu) pričom ročný úrok schváleného úveru (revolvingu) v percentuálnom vyjadrení (ročná úroková sadzba) je uvedený v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere. Ročná úroková sadzba bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Ako vyplýva z bodu 8.2 Zmluvných dojednaní Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa tejto Zmluvy o RÚ v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet Veriteľa. Splátka úveru s úrokom alebo iný peňažný záväzok Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 sa pre účely tejto Zmluvy o RÚ považuje za riadne splatený dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške so správnym variabilným symbolom na bankový účet Veriteľa.

Podľa bodu 19.12 Zmluvných dojednaní táto zmluva o RÚ sa uzatvára podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných predpisov.

Z predloženej karty klienta súd zistil, že žalovanej bolo celkom vrátane revolvingov vyplatených 199,16 eur a splatená bola suma 73,03 eur.

Listom zo dňa 17.05.2009 označeným ako oznámenie o zosplatnení žalobca žalovanej oznámil, že suma omeškaných splátok je spolu 91,30 eur. Aktuálne omeškania na najstaršej splátke je 146 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok.

V zmysle úverovej zmluvy ako aj predloženej karty klienta žalobca vyplatil žalovanej sumu 199,16 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach po 18,26 eur, pričom podľa zmluvy a

oznámenia o schválení úveru mala zaplatiť 30 splátok. Je nepochybné, že žalovaná úver čerpala, no taktiež tento aj uhrádzala, aj keď nie riadne a včas.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné akceptovať, aby na inštitút ako je napríklad odstúpenie od zmluvy resp. premlčanie v typickej občianskoprávnej veci mala dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. V bežných medziľudských vzťahoch môže použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah v rozpore s princípom právnej istoty a dôvery v objektívne právo narážať na predstavy spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske právo a nie Obchodný zákonník.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2012 sp.zn. 20Co/35/2011, rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013 sp.zn. 1Co/95/2013.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2014 sp.zn. 19Co/98/2013 „...aj keď je úverová zmluva absolútnym obchodom a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, a teda že úprava Občianskeho zákonníka je pre nepodnikateľov výhodnejšia a obchodnoprávnu úpravu nemožno považovať za výhodnejšiu ani z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení od zmluvy predpokladala zároveň zosplatenie úveru. Preto na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti právneho úkonu - odstúpenie od zmluvy dopadá úprava občianskeho práva.“

Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk).

Vedľajší účastníci na strane žalovanej vzniesli námietky premlčania, zároveň v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo

spotrebiteľskej zmluvy prihlíada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihlíadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd uzatvára, že splatnosť záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere nastala dňa 14.06.2009, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty uvedenej žalobcom v oznámení o zosplatnení, pričom už nasledujúci deň 15.6.2009 mohol žalobca požadovať od žalovanej splatenie uvedenej dlžnej sumy. Žaloba bola podaná na súde dňa 11.04.2014, no keďže v danom prípade splatnosť záväzku nastala dňa 14.06.2009 ako to súd uviedol vyššie, premlčacia doba začal plynúť 15.06.2009 a uplynula dňa 15.06.2012, preto má súd za to, že celý nárok žalobcu je premlčaný, preto ho súd nemohol žalobcovi priznať a ako nedôvodný ho zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka, súd poukazuje na výklad uvedený vyššie a zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013, podľa ktorého „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol. Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani jej zo spisu žiadne nevyplynuli, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Ako už súd uviedol vyššie, žalovaná mala v konaní plný úspech, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol a vzniklo jej právo na náhradu trov konania a teda aj vedľajším účastníkom vystupujúcim v konaní na jej strane.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

Trovy vedľajšieho účastníka v 1. aj 2. rade spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil ich právni zástupcovia, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 cit. bola suma 474,77 eur.

Trovy právneho zastúpenia tak ako boli zástupcami vedľajších účastníkov vyčíslené pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 33,20 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), teda odmena spolu 66,40 eur, režijný paušál a to 2 krát za úkon v roku 2014 po 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,08 eur.

Takto mal súd za to, že každému z vedľajších účastníkov vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 66,40 eur, režijného paušálu 16,08 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 82,48 eur.

Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznala náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V zmysle citovaného ustanovenia teda súd za určitých okolností nemusí priznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorý bol v konaní úspešný.

Ako už súd uzavrel vyššie, vedľajším účastníkom vzniklo právo na náhradu trov konania, no na druhej strane je skutočnosť, že v konaní na podporu žalovanej vstúpili dvaja vedľajší účastníci a nebolo by spravodlivé, aby súd priznal obom vedľajším účastníkom náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu bez obmedzenia, na ktorých náhradu by zaviazal žalobcu a to preto, že úkony oboch vedľajších účastníkov vyplynuli z opakujúceho sa právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských konaniach, v ktorých aj žalobca používa obdobnú, takmer identickú, skutkovú a právnu argumentáciu prostredníctvom písomných formulárových podaní a rovnako aj právni zástupcovia vedľajších účastníkov v podstatnej miere realizujú zastupovania prostredníctvom formulárových, opakujúcich sa písomných vyjadrení. Súd nepovažoval za správne pri prisúdení náhrady trov konania brať do úvahy ani časové hľadisko, pričom v danej veci vedľajší účastníci vstúpili do konania zhruba v rovnakom čase, nakoľko zmyslom vedľajšieho účastníctva v zmysle § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je ochrana osôb - žalovaných ako spotrebiteľov a nie akési predháňanie sa, ktorého výsledkom by bol prvší, resp. prvý vstup do konania s nárokom na náhradu trov konania.

Preto vzhľadom na skutočnosť, že išlo o vec obdobnú, ak nie až identickú s inými konaniami, ktoré prebiehajú na súdoch v rámci celého Slovenska nie v desiatkach ale možno v stovkách, mal súd za to, že vystupovanie dvoch vedľajších účastníkov na podporu jednej žalovanej, je dôvod hodný osobitného zreteľa ako ho predpokladá ust. § 150 ods. 1 OSP, na základe čoho rozhodol o priznaní trov konania vedľajším účastníkom len v pomere 50% tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda v sume predstavujúcej polovicu vyčíslenej náhrady trov konania a to v sume po 41,24 eur, na zaplatenie ktorých zaviazal žalobcu. V súvislosti s aplikáciou ust. § 150 ods. 1 OSP súd odkazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/149/2014 zo dňa 9.10.2014.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.